

Fra en gammel nybegynders dagbog.

Jeg havde længe gået og puslet med tanken om at komme med på den årlige bustur sydpå for at se brevduer.

Jeg fik kontakt med Kristian 084 som var så venlig at ledsage mig. Kristian har været med mange gange, så der var gode råd at hente m.h.t. strabadserne med den lange bustur samt indkvartering m.m.

Vi startede tidligt torsdag morgen hjemmefra (kl. 04) for at nå til Aabenrå klokken 0800, hvor vi blev budt på morgenkaffe og fik lejlighed til at hilse på de øvrige deltagere i alt ca. 50 . Der var nogle få jeg kendte i forvejen, og nogle, som jeg havde set ved andre lejligheder og kunne nikke genkendene til. Aldersmæssigt var der tale om for hovedparten af deltagere 50+, men heldigvis også en hel del unge ivrige brevdufolk, så det lover godt for fremtiden i sporten.

Ombord på bussen havde Kristian sikret os en plads helt fremme og vores sidekammerat var min mentor/vejleder Henning Jørgensen og hans søn Tommy, som vist er kendt overalt i det danske brevdueland. Vi havde i øvrigt ikke kørt mere end 5 km før Tommy over højtaleren meddelte, at han gerne ville give den første "runde". Det skulle senere vise sig, at også mange andre havde fået den ide. Det satte gang i snakken, og det var tydeligt, at også en del nordmænd havde fundet til Danmark. Det skal siges, at der ikke på noget tidspunkt var optræk til at "runderne" tog overhånd.

Vi havde inden afrejsen fået en orientering om, hvilke slag, vi skulle besøge på turen: 4 slag i Belgien, 3 i Holland og 1 i Tyskland. Det blev nu fulgt op af et udførligt hæfte udarbejdet af Brdr. Hansen. Heri kunne vi læse en ligeså udførlig beskrivelse af de enkelte slag, deres indehavere, og ikke mindst duerne og deres præstationer, afstamninger m.m. Et godt værktøj og tidsfordriv i bussen, idet turen var planlagt således, at vi skulle køre direkte til Antwerpen om torsdagen, uden duebesøg. Vi ankom til vores hotel ved 1900 tiden, og efter en god middag (maden i såvel Belgien som Holland var super) kunne vi trække os tilbage til en god nats søvn inden fredagens besøg.

Fredag morgen klokken 0800 kørte vi fra hotellet på vej til vores første besøg. Som allerede nævnt havde Brdr. Hansen udarbejdet en beskrivelse af de enkelte slag og deres duer, så jeg skal ikke "kloge" mig på duernes kvalitet og afstamning. Jeg vil tro at interesserede vil kunne rekvirere kataloget ved henvendelse til Brdr. Hansen. Mit sammenfattede indtryk af slagene er, at forskellen på, hvordan brevdueavl/flyvning praktiseres i Danmark og dernede ikke er særlig stor. Alle flyver dog med enkemænd eller total. Ligesom herhjemme bruger nogle næsten ingen medicin, idet som der blev sagt et sted: "Inden sæson en pille metrodinaszol – det burde være nok". Duer som ikke kan holde sig sunde, bliver fjernet. Andre var mere tilbøjelige til at bruge forskellige medikamenter og kure.

Træningsprogrammerne var også ligesom herhjemme meget forskellige. Nogle trænede deres duer 2 gange 80 km imellem flyvningerne, og andre undlod at træne mellem flyvningerne, og yderligere lod de dem kun flyve kapflyvning hver 14. dag. Fodringen af duerne var også ligesom hos os, dog kom vi et sted, hvor der i foderet var iblandet 25 % hamp. Det var også her, man absolut ikke forsøgte at beskytte duerne mod vejr og vind- var vandet frosset om vinteren, måtte de æde sne. Andre havde beskyttet deres udendørs voliere med vindbrydende net.

Ellers var det mit indtryk, at man kan opdele de slag vi besøgte i 2 kategorier: Der var de gamle, meget ofte med hele familien involveret i sporten, ofte var "det svage køn" meget engagerede, og man kunne høre, at de virkelig brændte for sporten og vidste en masse om duer og deres pasning. Det var også her, vi så de ældre slaganlæg, nogle gange primitive og forfaldne. Den anden kategori var, hvad jeg vil betegne som "opkomlingene" Man indkøbte dyrt avlsmateriale, byggede nye slaganlæg, som mange danske familier ville være taknemmelige for at kunne bebo. Man havde rigtig mange duer, og det var tydeligt, at der skulle "penge i kassen". Uanset, hvor vi kom, blev vi meget venligt modtaget og beværtet. I øvrigt havde jeg sagt til Else inden afrejsen, at jeg ikke skulle købe duer, men det blev alligevel til "en lille grislet hun"-Opdrætteren havde det ligesom jeg, da jeg startede, at jeg ikke kunne lide de "brogede", men som han sagde "Jo flere gange de er først, jo bedre kan jeg lide farven". Min egen dobbelte sektionsvinder i år er grislet.

Alt i alt en vellykket tur som jeg godt kunne tænke mig at deltage i igen, og som jeg varmt kan anbefale til andre.

Kurth – 025.

